

skal jeg med Glæde fastholde, at jeg i den ærede Rigsdagsmand har fundet en Støtte for en Anskuelse, som i høieste Grad er min personlige, den nemlig: at det ikke er ønskeligt, om det ogsaa var praktiskabelt, at arbejde paa at faae et nyt Theater, og at man ved at gaae den Vej vilde haabe i oekonomisk og kunstnerisk Henseende snarere gaae tilbage end fremad. Det var derimod Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand, naar han yttrede, at jeg havde sagt eller antydet, at naar den nu foreslaaede Ombygning fandt Sted, vilde der indtræde nye større Udgifter, der vilde opsluge Besparselserne; det har jeg aldrig sagt, og der foreligger ingensomhelst Grund til at antage det, — der vil tværtimod i mange Retninger fremkomme en Udgiftsformindskelse, hvor man nu ikke engang kan paavise det. Det berøer ogsaa paa en Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand antog, at Scenen skulde udvides og forstørres for at gjøres anvendelig til Forestillinger af en anden Art, af et større Omfang, end de nuværende. Meningen har netop været at bevare Scenen i sin nuværende Skikkelse med Hensyn til Dimensioner, med Hensyn til Benyttelsen af Decorationer, Tæpper og Alt, hvad dertil hører, — kort sagt at bevare det engang Givne, som vistnok er det Bedste og Hensigtsmæssigste for os.

C. C. Møller: Hvad angaaer Anerkjendelsen af den høitærede Kultusministers Fortjenester saavel med Hensyn til andre Ting som ogsaa med Hensyn til Theatret, kan jeg ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt, 2den Valgkreds (Tscherning) og Svendborg Amt, 3die Valgkreds (Bloug), ligesom jeg ogsaa i mange Ting kan henholde mig til deres Udtalelser. Det gjør mig derfor ondt, at jeg ikke kan stemme for dette Endringsforslag i den Form, hvori det her foreligger; det gjør mig ondt ogsaa af den Grund, at det let kan faae Udseende af, at jeg ikke gjerne vil fremme Kunsten, naagtet det er min Erkjendelse, at Videnskab og Kunst er det, der ikke alene smykker Landet, men ogsaa forædler Folket, og at ingen Capital forrenter sig bedre

end den, der anvendes til Culturens Fremme. Naar der derfor var Tale om, at man skulde tage de 50,000 Rbd. fra Theatret, som Statskassen aarligt giver dertil, saa skulde Ingen være ivrigere end jeg til at sætte mig derimod; jeg vilde paa ingen Maade stemme for, at man formindskede den Sum, som man nu engang har indrømmet Kjøbenhavns Theater, og dersom der kom Nogen og sagde: „Nu er Kjøbenhavn steget op som Fugl Phoenix af sin Aske, nu er Velstanden tagen til, nu er Folkemængden forøget med 50 pCt. mod hvad den var for 50 Aar siden, nu er Kjøbenhavn som et nordisk Athen, det har Thorvaldsens Museum og mange andre herlige Museer og Kunstskatte, hvor der altsaa strømmer en Mængde Mennesker til med Jernbaner og Dampskibe fra hele det nordlige Europa, nu kan Kjøbenhavn selv holde sit Theater, saa vilde jeg sige, det skal Altsammen ikke bevæge mig til at give min Stemme til, at det Tilskud bliver formindsket, som engang er tilstaaet vort Theater; thi jeg erkjender Betydningen af, at vi have et Nationaltheater, at vi have et Theater, hvor vore store Forfatteres Værker kunne blive levendegjorte i deres rette Land for vore Dine. Men med Hensyn til det pecuniære Spørgsmaal siger jeg altid til mig selv: naar du var en Pengemand og f. Ex. eiede en Sum af 200,000 Rbd., vilde du saa sætte dine Penge i Theatret? Saa vilde jeg dog virkelig være meget betænkelig derved og sige: nei, det kunde jeg paa ingen Maade, og hvad jeg ikke selv kan gjøre, vil jeg ikke raade Rigsdagen til at gjøre; thi Rigsdagen har den samme Forpligtelse med Hensyn til Statens Midler, som enhver Mand har med Hensyn til sine egne, at han nemlig skal see sig vel for, og denne Forpligtelse maa være saameget større, naar der ikke handles om, hvad de selv kunne raade over, men om, hvad der er Statens. Ligesom man sørger for, at Pengene i Dverformynderiet sættes paa sikre Prioriteter, saaledes synes jeg ogsaa, at man i denne Sag skal sørge for, at der er sikre Prioriteter, men jeg kan ikke indsee, at vi have nogen Sikkerhed for disse 150,000 Rbd. eller disse Par Tønder Guld, maaskee det endogsaa bliver mere. Nu kunde vi jo tænke os — det er Noget, jeg selv med